

САТАНА ИСКА ДА ТЕ ПОГЪЛНЕ

Дейвид Уилкерсън
27 Декември 1999

“Бъдете трезви, бъдете бдителни, защото вашият противник, дяволът, обикаля като ревящ лъв и търси кого да погълне. Съпротивете му се, стоейки твърди във вратата, като знаете, че същите страдания се понасят и от братството ви в света.” (1 Петрово 5:8-9)

Ако си член на Христовото тяло се пригответи да се изправиш срещу ядосания дявол. Може да не искаш да мислиш за това или да го приемеш, но ако си решил да следваш Исус с цялото ти сърце, Сатана те е белязал да те унищожи. И той ще наводни живота ти с проблеми от всякакъв род.

Апостол Петър предупреждава: „А краят на всичко е близо, затова бъдете благоразумни и бодърствайте в молитвите си.“ (4:7). С други думи той казва: „Това не е време за почивка. Трябва да изтрезнеете за духовните неща. Въпрос на живот и смърт е.“

Защо трябва да сме толкова сериозни? Краят на времето е близо, а нашия враг е увеличил жегата. Той ни преследва като лъв, криещ се в тревата, чакащ възможност да се нахвърли. Той иска да ни погълне – да унищожи напълно вратата ни в Христос.

Някои християни казват, че дори не трябва да говорим за дявола, че е по-добре просто да го пренебрегнем. Други се опитват да докажат, че той не съществува. Теолозите либерали например твърдят, че няма дявол, ад, небе.

Но врагът на душите ни няма да си отиде. Малко библейски персонажи са описани толкова ясно и обстойно. Той е описан като Луцифер, Сатана, дявол, измамник, някой, който пречи, злия, узурпатор, мошеник, обвинител, поглъщач, бога на този свят, управителя на тъмнината, старата змия.

Тези ясни определения ми говорят, че дявола съществува. И ние знаем от Библията, че той притежава много реална сила. Дори и в този момент той работи на земята – в нацията ни, градовете, църквите, домовете и живота на хората. И да не сме посмели да бъдем невежи за методите и стратегиите му за война срещу нас.

Апостол Йоан ни казва, че през историята дявола е обявявал война три пъти

Откровение 12 глава описва три случая, в които Сатана е обявявал война:

1. Първо той обяви война на Самия всемогъщ Бог. Йоан пише: “И стана война на небето: Михаил и неговите ангели воюваха против змея; и змеят воюваше заедно със своите ангели, но те не надвиха и не се намери място за тях на небето. И беше хвърлен големият змей, древната змия, наричан дявол и Сатана, който мами целия свят; хвърлен беше на земята и ангелите му бяха хвърлени заедно с него.” (Откровение 12:7-9)

Този пасаж припомня онзи момент в небето когато Сатана се разбунтува срещу върховната власт на Бог. По това време той беше познат като Луцифер – ангел, който имаше голяма власт. Но Луцифер искаше да бъде като Бог. Привличайки към себе си една трета от ангелите, той се разбунтува срещу Всемогъщия.

Но Бог прогони Луцифер от небето, заедно с другите разбунтували се ангели. Цялото небе се зарадва на победата. Дяволът изгуби тази война, както и мястото си в небето.

2. Победеният Сатана след това обяви втора война – тази срещу Божия Син Исус Христос. Йоан пише: “И голямо знамение се яви на небето: жена, облечена със слънцето, с луната под краката ѝ, и на главата ѝ – корона от дванадесет звезди. Тя беше бременна и викаше от родилни болки, като се мъчеше да роди.

И друго знамение се яви на небето: и ето, голям червен змей, който имаше седем глави и десет рога, и на главата му – седем корони. И опашката му повлече третата част от небесните звезди и ги хвърли на земята. И змеят застана пред жената, която щеше да роди, за да погълне детето ѝ, щом роди.” (Откровение 12:1-4)

Сатана знаеше, че ще се зароди една невероятна църква от остатъка от Стария Завет. Това щеше да е славно тяло, облечено със слънцето на праведността. Така че дяволът обяви война още веднъж, мислейки си, че никой не можеше да се бие на неговата територия, земята.

Този пасаж загатва, че Сатана знаеше, че не може да се добере до детето в утробата на Мария. Така че той реши да унищожи Христос веднага след като се роди. Той събра всичките си демонични сили около Витлеем, изпрати измамни духове да заслепят книжниците и фарисеите. След това духът му влезе в цар Ирод и го облада. След като Сатана не можеше лично да убие Христос, той щеше да използва човек, който е готов да го направи вместо него.

Но Господните армии от небесни ангели пазеха детето, така че Сатана не можеше да го докосне. Дяволът трябваше да изчака още 30 години, за да погълне Христос.

Той видя следващия си шанс в началото на служението на Христос, когато Святия Дух обяви, че Той е Месията. В този момент Сатана заведе Христос в пустинята, за да Го изкушава. Но Исус го победи и в тази битка. Бог отново защити сина Си като изпрати ангели да Му служат, когато беше физически слаб.

Дяволът щеше да се опита да погълне Христос за последен път. Този път той се съсредоточи върху това да убие Исус като Го разпъне на кръст и го захвърли в гроба. Той изпрати демонични духове да подбудят тълпата като влязат в телата на свещеници, войници, политически лидери и лъжесвидетели. Накрая Сатана си помисли, че е успял. Щеше да води тотална война.

Знаете останалата част от историята: денят на Възкресението стана е най-голямото поражение на Сатана. Когато Исус се възнесе на небето, Той никога вече не можеше да бъде достигнат от дявола. „И детето й беше грабнато и занесено при Бога и при Неговия престол.“ (Откровение 12:5). Целият ад се разтреса понеже Сатана отново изгуби. Въпреки, че използва цялата си сила, той не успя да победи Божия Син.

3. Дяволът обяви третата си и последна война срещу семето на Христос. Това означава, че той е във война срещу всеки истински вярващ на земята. Йоан пише: „И когато змеят видя, че беше хвърлен на земята, той започна да преследва жената, която беше родила мъжкото дете.“ (стих 13). „Тогавя змеят се разгневи срещу жената и отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Иисус.“ (стих 17)

Сатана беше съсредоточил гнева си срещу църквата на Исус Христос. Беше запазил най-големия си гняв за вярващите, които пазят Божиите заповеди и Му вярват.

Дяволът знае, че тази война е последния му шанс, понеже остава малко до завръщането на Христос за невястата Си: „... понеже знае, че му остава малко време.“ (стих 12). И така войната на Сатана срещу църквата е най-интензивната от всички. Той иска да си възвърне териториите, които изгуби от Христос, така че няма да се спре пред нищо, за да унищожи вратата на невястата. Това означава, че той ще използва всичките си оръжия, всичките си тънкости, измами и хитрости.

Прилежно съм се молил за откровение относно ужасната духовна война, която водим с врага ни

Когато бях млад проповедник не се замислях много за духовната война. Мислех си, че всеки, който ходеше победоносно не би трябвало да има никакви проблеми с дявола. За мен беше просто въпрос на това да му се противопоставям. Но скоро видях един ревящ лъв, готов да се нахвърли срещу слабостите ми с цялата си мощ и се почувствах безпомощен да се боря с него. Много често виждам дявола да прави същото и с други искрени християни. Познавам много благочестиви слуги – хора с чисти сърца, ходещи в благодат – които внезапно са покорявани от демоничен потоп от объркване и отчаяние.

Такива християни може да се трудят прилежно за Господ в продължение на години. Но един ден Сатана инжектира осъдителни мисли в ума им. И за няма време те са обхванати от ужасни проблеми – неочаквани изкушения, алчност, депресия. Изпитанията им са толкова дълбоки, странни и мистериозни, че тези светии нямат идея откъде са дошли. Аз вярвам, че съществува само едно обяснение: проблемите им са демонична атака. Виждал съм много пъти това да се случва с християни, които растат много бързо. На върха на духовния им растеж Сатана поставя на пътя им някое старо изкушение. Може да е стара похот, нещо, с което са си мислели, че са се преборили преди години. Но сега, след години победоносен живот, те ходят на ръба, клатушкайки се пред заплахата от това да се поддадат на похот, която ще ги върне към ужасното робство.

Преди няколко години получих едно сърцераздирателно писмо от един пастир. Той писа: „На 65 години съм и хората в събранието ни ме познават като човек на молитва. Но сега, отникъде, започнаха да ме сполитат лоши мисли. Изпитвам похот, каквато не съм изпитвал никога досега в живота си. Не съм се предал на изкушението. Но от месеци съм в непрестанна паника. Знам, че това е атака от врага. Той иска да унищожи служението, което Бог позволи да просперира тук. Моля те, моли се за мен.“ Аз вярвам, че това беше опит на Сатана да погълне скъпия Божии слуга.

Християнските бракове в момента са атакувани повече от всякога. Някое семейство може да са се обичали в продължение на години, след което изведнъж се потапят в ужасни борби, които не разбират. В един момент верният съпруг казва: „Обичам жена си“, а в следващият тя вика: „Не мога да понасям този човек. Дори не искам да бъда около него.“ Какво може да е това, ако не сатанински опит да погълне и унищожи святия брак?

Ден след ден тези семейства се обезкуражават все повече, изкушавани са и отчаяни. И Сатана бързо ги залива с още осъдителни мисли: „Проваляш се като родител. Не можеш да направиш нищо като хората. Не познаваш и Бог лично. Ти си един измамник, лицемер си. Не си това, което си мислят хората за теб. Лош пример си за това, което трябва да представлява християнския съпруг.“

Възлюбени, онова, което се случва в такава връзка не може да бъде диагностицирано от съветник, пастир или психолог. Никой не може да проумее унищожителния дух, който е сграбчил този брак. Защо? Понеже това е свръхестествена, демонична атака директно от ада. Сатана атакува всеки дом, в който Исус е Господ. И той няма да спре докато не изчерпа всяко средство да го погълне, срине и внесе хаос. Всички тези изпитания, проблеми и изкушения са познати като „реката на дявола“. Йоан пише: „И змията изпусна от устата си вода като река... за да направи да я завлече реката...която змеят беше изпуснал от устата си.“ (Откровение 12:15-16). Исаия също предупреждава, че Сатана ще излее потоп срещу всички, които „... се убоят от Името на ГОСПОДА... защото ще дойде като стремителен поток“ (Исаия 59:19)

Аз съм преживявал този потоп. А множества вярващи са заливани от него в този момент. Те са наводнени с преследвания, физически атаки, умствени притеснения, огнени изкушения и похот от ада, приятели се обръщат срещу тях и им стават врагове. Сатана има за цел една цялостна атака в последните дни да ни хвърли в абсолютно отчаяние.

Защо дяволът залива праведните с такава жестокост?

Ключът към това да разберем как работи Сатана срещу църквата се съдържа в думата „бунт“. Просто казано бунт означава да вървиш срещу правилата и властта на Божието Слово. Когато Луцифер обяви война на Бог, той се разбунтува срещу словото на Всемогъщия.

Трябва да разберете – Божието Слово е Неговата сила. Чрез него Той сътвори света. И чрез него слънцето, луната и звездите стоят по местата си. Словото Му създаде всичко и продължава да дава живот. И чрез Словото Си Бог събаря царства и издига народи. Чрез него Той благославя и спасява, съди и унищожава.

Целта на Сатана е винаги да изкушава Божия народ да се разбунтува срещу Словото Му. Той насади бунтовни мисли в Адам и Ева, като ги накара да кажат: „Знам какво каза Бог, но ще действам според собствената си воля.“ Тези мисли причиниха падението на човечеството.

Сатана успя да посади семената на бунта и в избрания Божи народ Израел. Псалмистът казва, че Израел беше „упорито и бунтовно поколение, поколение, което не опази право сърцето си и чийто дух не беше верен на Бога.“ (Псалм 78:8). Библията също казва за Израел: „Обаче вие не пожелахте да се изкачите, а се разбунтувахте срещу заповедта на ГОСПОДА, своя Бог.“ (Второзаконие 1:26).

Моля забележете – Бог разкри словото Си много ясно на всички тези хора. Въпреки това всички те се разбунтуваха срещу него. Защо? Те бяха изкушени от злия.

Сатана ще се опита да изкуши и теб да се разбунтуваш против Божието Слово. Той знае, че не може да се домогне до теб чрез безсрамни изкушения. Така че ще инжектира в ума ти с болка, изпитания, борби. Ще се опита и да спре Божието благословение в живота ти, точно както попречи на Павел в служението му.

Мнозина са станали плячка на едва доловимите изкушения на Сатана. Псалмистът казва, че такива вярващи „седяха в тъмнина и в сянката на смъртта, вързани в скръб и желязо, защото се разбунтуваха срещу Божиите слова и презряха съвета на Всевишния.“ (Псалм 107:10-11)

Дяволът търси една област в живота ни, която не сме покорили на Божието Слово

Сатана не е заинтересован от това да те превърне в подлец. Всичко, което иска той е да се разбунтуваш само в една област в живота ти. Това ще му даде достатъчно сили да се установи в теб. В момента той държи началствата и властите си в готовност да му дадат отчет за живота ни. Тези демонични единици виждат действията ни и слушат разговорите ни. И когато попаднат на някоя плътска слабост у нас, те съсредоточават всичките си адски изкушения в тази слаба област. Исус каза на учениците Си: „Иде князът на (този) свят, и той няма нищо в Мен“ (Йоан 14:30). Той всъщност казваше: „Когато Сатана ме атакува, той не може да намери нито едно място в Мен, на което да се задържи. Аз съм изцяло под властта на Моя Отец.“

По същият начин Сатана не може да влезе в тялото или духа на никой вярващ, чиито живот е напълно покорен на Божието Слово. На него трябва да му бъде дадено някакво място, за да се закачи за нас. И това се случва само, когато човек задържи „част от стойността“. Нека обясня.

В Деяния 5-а глава, една двойка на име Анания и Сапфира продадоха част от един имот и дадоха парите на новата църква в Ерусалим. Но когато положиха сумата пред нозете на Петър, апостола беше смутен. Той ги попита: „Защо Сатана изпълни сърцето ти, за да излъжеш Светия Дух и да задържиш от стойността на нивата?“ (Деяния 5:3). Веднага след като Петър каза това на семейството, те паднаха мъртви.

Кой е урокът, който Бог иска да научи църквата чрез това? Аз не вярвам, че това има нещо общо с физическото парче земя, което притежаваха Анания и Сапфира. По-скоро това има нещо общо с територията в сърцата им.

Тази двойка вярваше, че може да бъде 95% покорна на Бог, но да си остане безопасно непокорна в една малка сфера. Те бяха чували да се проповядва чистото Божие Слово, но се разбунтуваха срещу онова, което знаеха, че е истина. Те убедиха себе си: „Можем да служим на Господ, а да се придържаме за това малко нещо.“ Това беше лъжа срещу Светия Дух.

И така, частта от стойността, която те задържаха нямаше нищо общо с парите, а с мъничкото алчност в сърцата им. Това нещо беше достатъчно голямо, за да даде възможност на Сатана да изгради крепост. И с това си непокорство те позволиха на врага да изпълни сърцата им.

Затова Павел предупреждава: „И не давайте място на дявола.“ (Ефесяни 4:27). Примерът с Анания и Сапфира е ясен: цената на победоносния живот не е нещо незначително. Това означава изцяло да покорим живота си на Божието Слово, без да оставяме тъмни петна, скрита похот или бунтарство. Не давайте на Сатана и един сантиметър земя. Това е всичко, от което той се нуждае, за да влезе и да построи военна база.

Искам да ви дам 4 примера за това как Сатана може да притежава пространство в живота ни

1. Авторът на Евреи ни казва: „Като не преставаме да се събираме заедно, както някои имат обичай да престават, а да се увещаваме един друг, и то толкова повече, колкото повече виждате, че Денят приближава.“ (Евреи 10:25)

Може да си наистина страхотен човек – мил, загрижен и щедър. Но ако си чел това слово от Евреи и доброволно го пренебрегваш, даваш терен на Сатана. Ако прекарваш седмица след седмица лежащ в леглото в неделя сутрин вместо да отидеш до Божия дом, където да те провокират към праведност, ти си дал на лъжеца място в сърцето ти. Както и Анания и Сапфира, ти си задържал част от стойността. Следващият стих описва наказанието, което получаваме, когато пренебрегнем едно единствено Божие слово: „Защото, ако съгрешаваме самоволно, след като сме приели познаването на истината, не остава вече никаква жертва за грехове, а едно страшно очакване на съда и на едно огнено негодувание, което ще изпояде противниците.“ (стихове 26-27)

2. Исус ни казва: „Защото, ако вие простите на хората прегрешенията им, то и небесният ви Отец ще прости на вас. Но ако вие не простите на хората прегрешенията им, то и вашият Отец няма да прости вашите прегрешения.“ (Матей 6:14-15)

Христос ни предупреждава: „Може да сте покорни във всяка друга сфера в живота си – благочестиви, посветени и верни. Но ако имате в себе си непростителност към някого, тогава собствените ви грехове се трупат срещу вас и не се опрощават от Отец.“

Да държиш в себе си непростителност те прави по-голям длъжник от някой, който е съгрешил срещу теб. Този човек може вече да се е покаял и да е бил опростен от Господ. Но ако се държиш за нанесената ти обида, ти изискваш той да ти плати цена, която Исус вече е платил. А не можеш да изискваш това от никого. Но истинската опасност от непростителността е, че отваряш сърцето си за демонична намеса. Врагът се хваща за това малко парче земя, издига склад и започва работата по това да те погълне. А ти си позволил това да се случи като си задържал част от стойността.

3. Яков ни казва: „Но ако в сърцата си имате горчива завист и свадливост, не се хвалете и не лъжете против истината. Това не е мъдрост, която слиза от горе, а е земна, плътска, дяволска; защото, където има завист и свадливост, там има неуредици и всякакво зло.“ (Яков 3:14-16)

Обърнете внимание към кого се обръща Яков тук. В стих 13 той казва: „Кой от вас е мъдър и разумен?“ Той ни казва: „Може да имаш голяма духовна мъдрост и знание. Но ако има горчивина в дома ти, свадливост в сърцето ти, завист на работното ти място – не си мисли, че въобще си духовен. Ти се мамиш.“

Когато Яков говори за свадливост и горчивина, той говори за спорове и търсене на грешки. И той казва, че всичко това е демонично, чувствено и зло дело. Накратко, всеки, който държи горчивина в себе си причинява свади и още по-лошо – той отваря сърцето си за демонично влияние. Познавате ли хора, чието огорчение ги е довело до обладаване от Сатана? С времето самият им характер започва да излъчва тъмнината, която имат в себе си. В крайна сметка тялото им започва да се руши, разболява се и се сбръчква, а те започват да страдат от умствени проблеми. Когато на дявола му се предостави такава територия, той наистина унищожава.

Така че, продължавай – дръж яда си. Дръж огорчението си. Продължавай да предизвикваш кавги. Ако направиш това, ще бъдеш в абсолютен бунт против Бог и Словото Му. И ще отвориш себе си за Сатана. Ще ослепееш духовно и сърцето ти ще се закорави. От друга страна, ако си духовен – ако доброволно се покоряваш на Божието Слово – няма значение колко си наранен, ще покажеш умиротворяващата мъдрост на добрината като простиш.

4. В едно скорошно пътуване до Ерусалим видях мощен пример, за това как Сатана може да се засели дори на най-малкото парче земя у нас. Когато погледнах святия град от Елеонския хълм, видях земята, върху която се намира мюсюлманската джамия. Това малко парче земя е вероятно не по-голямо от 4 кв. км.

Но Сатана някак си е сложил ръка върху него и построил храм за себе си. И сега той се е превърнал в мерзостта на запустението, спомената в Библията. Дяволът е успял да съсредоточи силите си върху избрания някога Божи народ, Израел. И всичко това се е случило, защото той е получил малко земя. Това е жива картина за това какво прави Сатана, когато спечели дори и най-малкото парче земя.

Каква защита имаме срещу поглъщача?

Ако попиташ някой християнин как се води борба срещу дявола, той вероятно ще ти цитира Яков 4:7: „Съпротивете се на дявола, и той ще побегне от вас.“ (Яков 4:7). Но какво има предвид Яков под „съпротивете се“? Как се противим на силата на Сатана?

Йоан ни дава отговора в Откровение 12 глава: „ те го победиха заради кръвта на Агнето и заради словото на тяхното свидетелство“ (Откровение 12:11). Когато чуеш рева на лъва, когато те преследва потопа и си победен, просто прибягай до светилището. Чрез вярата влез в самото Божие присъствие, пред трона Му, понеже Агнето е направило път за теб чрез кръвта Си.

“И така, братя, като имаме дръзновение да влезем в светилището чрез кръвта на Исус, през един нов и жив път, който Той е открил за нас през завесата, тоест плътта Си” (Евреи 10:19-20).

Когато си насаме с Бог в молитва, ти си напълно имунизиран срещу измамите на дявола. Така че прибягай до трона Му, призови Го и се дръж за силата на Христовата кръв. След това Йоан пише: „И на жената се дадоха двете крила на големия орел, за да отлети до мястото си в пустинята – там, където я хранят за време“ (Откровение 12:14). Аз вярвам, че двете орлови крила споменати тук са Стария и Новия Завет на Божието Слово. Той ни ги е дал, за да ни заведе на място, на което да ни храни, така че когато дявола ни атакува ние да сме в състояние да отлетим от него на крилете на Божието Слово.

Апостол Павел използва думата „храня“ като пише: „хранен с думите на вярата и доброто учение“ (1 Тимотей 4:6). Гръцката дума за „храня“ тук означава „образован“. Павел говори за това да бъдем образовани в Библията, да познаваме Божието Слово. Исус е нашия пример в това. Когато Той се съпротиви на изкушенията чрез Божието Слово, дявола избяга. Защо? Истината изобличи Сатана и го посрами. А Евреи казва, че всички, които са повярвали на Божието Слово „с вяра побеждаваха царства, раздаваха правда, получаваха обещания, затваряха устите на лъвовете“ (Евреи 11:33). Ние връзваме силите на ада като стоим върху Божието Слово.

Така че, когато чуеш лъва да реве, падни по лице пред Отец. И се потопи в Словото Му. Орловите Му криле ще те занесат над всеки съкрушителен потоп от изкушения.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1999 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Satan Seeks to Devour You](#) / [Сатана иска да те погълне](#)